

Postępowanie kliniczne podczas opracowania ubytku

Jacek Organa

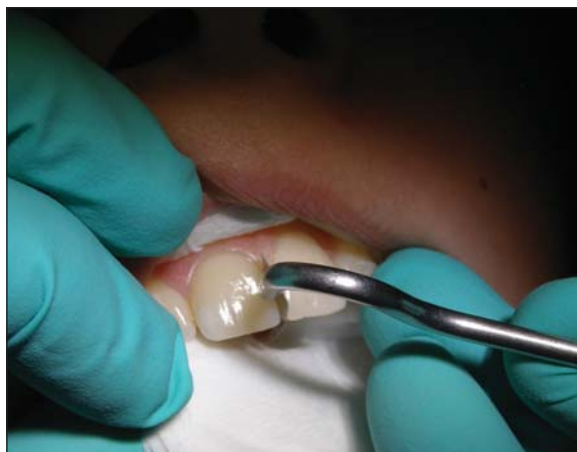
5.1. TECHNIKA PRACY „KROK PO KROKU”

■ Przygotowanie pacjenta do zabiegu

Przed zabiegiem pacjent musi zdjąć soczewki lub okulary w celu eliminacji możliwości ich zarysowania wskutek przedostania się drobin proszku do oczu i pod soczewki kontaktowe. Pacjent zakłada okulary ochronne i nosi je przez cały czas trwania zabiegu (ryc. 5.1). Lekarz stosuje np. przyłbicę ochronną.

Ryc. 5.1. Pacjentka z założonymi okularami ochronnymi.

Ryc. 5.2. Płat z ligniny umieszczony podczas opracowania zęba przedniego w szczęcie.

■ Przygotowanie pola zabiegowego

Przed rozpoczęciem zabiegu opracowania ubytku techniką abrazyjnej wskazane jest założenie koferdamu. Jeśli nie używamy koferdamu, podczas opracowania ubytku stosujemy zwilżony wodą, niewielki płat z ligniny umieszczony od strony podniebiennej/językowej opracowanego zęba (ryc. 5.2). Na tym płacie ligniny osadzają się zużyte cząstki ścierniwa. W znaczący sposób zmniejsza to ilość proszku osadzającego się na błonie śluzowej jamy ustnej.

W trakcie zabiegu opracowania ubytku standardowo należy stosować ślinociąg oraz ssak, odprowadzające zużyte ścierniwo i ślinę. Końcówkę ssaka ustawiamy możliwie najbliżej końcówki pracującej piaskarki abrazyjnej (ryc. 5.3).

Ryc. 5.3. Końcówka ssaka ustawiona blisko dyszy piaskarki abrazyjnej.

Ryc. 5.4. Końcówka robocza piaskarki abrazyjnej i ssaka trzymane jednocześnie w dłoni lekarza podczas opracowania ubytku.

Ryc. 5.5. Specjalny wyciąg pochłaniający zużyte ścierniwo.

Zaleca się trzymanie ssaka przez asystentkę stomatologiczną, chociaż możliwa jest praca lekarza trzymającego w jednej dłoni zarówno końcówkę roboczą piaskarki abrazyjnej, jak i końcówkę ssaka dentystycznego (ryc. 5.4).

Poza stosowaniem ssaka używane są również specjalne wyciągi pochłaniające ścierniwo, które mogą stanowić jego uzupełnienie (ryc. 5.5). Przedstawiony wyciąg składa się ze specjalnej, elastycznej rury zakończonej wylotem o dużej średnicy podłączonej do odkurzacza umieszczonego w obudowie. Niestety efektywność takiego systemu odpylającego jest niska. Ilość pochłoniętego, zużytego ścierniwa wyrzucanego poza obręb jamy ustnej jest ograniczona.